

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Illvstrivm Societatis Iesv. siue in Anni dies
digestæ Mortes Illvstres Eorum qui ex eadem Soc. Iesu, in
odium fidei, pietatis, &c. ... confecti sunt**

Nádasi, János

Romæ, 1657

December.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44029

liberâ utraque manu prunas collegit, & illis caput, veluti rosis, coronans, cecinit: *Laudate Dominum, omnes gentes*; Christianis interea IESVM & MARIAM clamantibus.

Oration.

Rosa.

DECEMBER.

P. Edmundus Campianus.

Româ Brunam ad tirocinium missus, in Bohemia postea Rhetoricam, Dialecticam, Physicam docuit. Romam redire iussus, missu Pontificis in Angliam profectus est pedes cū P. Roberto Personio anno 1580. Audiebatur cum lachrymis à Catholicis, etiam quando *Missificantes*, ut ipsi Sacerdotes vocant, decreto proscripti sunt. Tunc decem

Anglus.

Londini

1. Decemb.

1581.

etat. 41.

Soc. 8.

Fides.

ra.

rationes pro religione Catholica scripsit solidè, & latinè, quas nemo sapiens legit qui non laudauerit. Multis ille libellus ad orthodoxâ veritatem lux fuit, & firmamentum. Iudas Eliottus proditor infamis Edmundum tandem comprehensum 17. Iulij tradidit tribunali, adeò hilarem, vt in eo innocens illa lætitia, & facundiæ suauitas vel ipsis hostibus lachrymas excusserit. Disputationes acres, & clarâ Cæpiani vincētis gloriâ peractæ. Auditâ capitis sententiâ, *Te Deum laudamus* pronunciauit, & populo palàm ostendit quanta sibi à Senatu & alijs promissa essent præmia, si à Catholica religione descisceret. Viminis cratibus ad patibulum

ra-

raptatus, de plauſtro ad populum, ſpectaculum factiſumus, inquit, mundo, Angelis, & hominibus. Appenſus furcæ, & mox in quatuor partes ſectus eſt, more Angliæ iam recepto. Fuit Campianus vir magnis ingenij, magnis virtutis, magnis tam glorioſæ mortis laudibus celebratus. Aiunt, Alephi iudicis ijs audiendis quæ contra Campianum dicebatur intenti chirothecam vltro copioſo ſanguine manaffe; nullo in manu vulnere, dolore nullo, ſanguinarij ſignum iudicij. Tameſis Londinum interfluens, tempore quo enecabatur Campianus, torpentibus vndis, præter morem immotus ſtetit. Græcij anno 1606. pro ſalute vxoris in partu laboran-

ran-

rantis, Campianum, suum,
olim magistrum, imploravit
vir nobilis; & coniux mox
paruulum salva enixa est, ac
nato Campiani nomen da-
tum. Baronius in notis Mar-
tyrologij Romani 29. Dec.
de Anglicanis fidei heroibus
præclare loquitur, & parti-
culatim de illis quos, inquit,
*super Sancta Societas Iesu ve-
lut agnos innoxios, in sacris
septis, sanctis eruditionibus,
acceptissimas Deo hostias sa-
ginavit. Videri potest lau-
datus locus.*

P. Alexander Ioannes

Briantus.

*Anglus?
eodem die
ibid.*

Angelici oris, & eloquen-
tix, Apostolici spiritus vir,
post biennium Lōdini sacris
laboribus impensum, anno
1581. 28. Aprilis in carce-
rem datus est, ibique fame
in-

in
d
tu
ft
b
d
c
f
r
r
n
i
a
c
l
n
8
c
f
c
g
i
a
e

incredibili, siti, equuleo
 deinde saepius ac dirè vexa-
 tus. Scripsit in carcere epi-
 stolam, in qua dicit se ante
 biennium de Societate in eū-
 dā cogitasse, nunc verò Sa- *Vocatio ..*
 cramento spondisse id se
 facturum. Ante tormenta,
 recitato Beatissimæ Virginis *B.V.*
 rosario, se delicijs cœlestibus
 mirificè perfundi persensit:
 id quod ipse testatus est: &
 adiecit; in tortura vltima se
 quietum, solatij plenum, do-
 loris expertem fuisse. Ad-
 mitti ad Societatem petijt,
 & est admissus, votis quo-
 que mox editis. Hæc ille
 scribens, adiunxit: Testis
 dies iste, testis & hoc Chiro-
 graphum manus meæ in die
 iudicij. Cùm crucem gestans *Crucifi-*
 ad tribunal prodiret, iussus *xus .*
 est illam abijcere. Sed ille;

No-

Nolo, inquiebat, nolo vsque
ad mortem vexillum meum,
Crucifixi miles, deserere.
Ibo vt moriar pro illo qui
pro me mortuus est prior.
Ita post Campianum pari
morte damnatus est, & inter-
fectus. Remundus, & alij
quidam, aiunt eum de fur-
ca deiectum in pedes consti-
tisse.

P. Ioannes del Carpio.

*Hispanus.
Ogmurij.
3. Decemb.
1634.
stat. 57.
Soc. 20.*

Zelus.

In Philippinis (à Philippo
II. Rege Catholico sic di-
ctis Oceanî insulis) magno-
perè laborauit, iuxta votum
illud quo se cõceptis Sacra-
menti verbis Deo in anima-
rû salutem deuouerat. Apud
Pictos Indos, qui cutem pun-
ctim pingunt, perquàm stre-
nuè in aliorum salutem in-
cubuit; sed ita vt suæ quo-
que intentus, nullam omni-
nò

nò è legibus instituto nostro
præscriptis laxârit. Mindanaï
Insulæ Regulus eger Mahometo
vouerat, se, si conualesceret,
omnium quos nâcisci posset
Christum prædicantium Patrum
capita illi sacrificaturum. Com-
prehensus Ioannes cæsus est aci-
nace altè in caput impresso,
cùm se Deo victimam, positus
humi genibus, dedicaret.

Fides.

*P. Hieronymus de Angelis, &
Simon Tempo Japon
Novitius.*

In tirocinio frano eguit,
ne fortè inediâ corpus con-
ficeret. Cum P. Carolo Spinola
in Indiam soluit; ab Anglis
postea captus, & acerba multa
perpeffus. Illud mirum; quòd è
navi in mare prolapsus, nullius
ope adiu-

Italus.

Iendi.

4. Dec.

623.

etat. 56.

Soc. 38.

Fides.

adiutus, sub naui, à puppi ad proram delatus emerferit, naui plenis velis velocissimè volante. Anno 1602 in Iaponiam appulsus, istic etiam socijs præfuit: in plures Prouincias intulit fidem primus. Alijs in exilium abactis, ipse diu latuit. In Regno Cami cùm vix mille Christianos reperisset, ipse breuè decem millia capitum baptizauit. Labores, ærumnasque tantas sustinuit, vt macie torridus vix iam agnoscisci posset, essetque planè alius à seipso. In carcere ipso captiuus alios quadraginta captiuos ad Christum conuertit. Damnatus capitibus, cùm ad supplicium vnà cum alijs duceretur, causa mortis illius descripta, & palàm affixa est in hæc verba:

Fides.

ba:

ba: Homines isti tam grandi supplicio mactantur, quia Christiani sunt. Ita exustus est, post pulcherrimam ad populum allocutionem, humili flectens. Simon Tempo è Bonzj cuiusdam discipulo factus eius Socius, & laborum comes, optabat in Societatem admitti, & in odium fidei Christianæ occidi: utrumque est consecutus.

P. Andreas Gualdanes.

Hunc hoc die collocat Iacobus Stratius in suo menologio. Fuit P. Andreae Ouiedo Patriarchæ superstes, olim socius, vir sinè dolo, ac in Abyssinorum salutem totâ contentione intentus. Vnde intra quinque mensium interuallum, eorum linguam perdidicit, & insti-

*Lusit.
Mazue.
5. Dec.
1596.*

Fides,

tutiones ac documenta fidei
 Christianæ Abyssinorū idio-
 mate scitè descripsit, ad
 Schismaticorum reductionē.
 In Mazua deinde Arabici si-
 nus insula, cū Christianum,
 & quidem Sacerdotem, eum
 esse agnoscerent barbari; à
 Turcis Christiani nominis
 odio incitatis tentus, & ha-
 stis transfixus est.

*P. Ioannes Metella, &
 P. Ludouicus Mattheus
 Polingottus.*

*Iustianus.
 Mettei-
 gamma.
 6. Dec.
 1616.
 etat. 32.
 Soc. 18.
 Alter Ita-
 lus.
 ibid.
 etat. 38.
 Soc. 13.*

Cū in Matteigammen-
 si Ceilani Regni oppido la-
 borarent fideles hi Euāgelij
 factores, Candiani milites
 amore suæ sectæ ac suorum
 sacrificulorum (quibus ho-
 rum præsentia officiebat
 quàm plurimū) odioque
 fidei, & illorum qui eam
 fidem prædicabant accensi,
 eos

ee
 ci
 sti
 sp
 C
 co
 A
 ci
 D
 o
 n
 ti
 ta
 ci
 p
 N
 le
 x
 re
 N
 at
 in

eos lanceis confixere, ac re-
cisa eorum capita palam ha-
stilibus affixa propofuere
spectanda: cadauera verò ad
Crucis pedem abiecere.

P. Carolus Garnier.

Aiebat se à B. Virgine
collocatum in Societate.

Anno 1636 in nouam Fran-
ciam vela fecit: atque vt lex

Domini immaculata, illius
ore feliciter seminaretur, pœ-

nitentiæ Sacramento se quo-
tidie perluebat, tenerâ clari-

tate. Oratio illi felix fuit
citra vlla turbamenta inter-

pellantium cogitationum.
Non nisi *Supernaturalibus* (vt

loquimur) *principijs*, ac *ma-*
ximis nitebatur, nullâ curâ

respectum humanorum.
Nullum istic ærumnarum,

aut expeditionum genus fuit
in quo Carolus non fuerit

R ap-

antiquo

antiquo

Gallus.

apud Hi-
roquæos.

7. Dec.

1649.

ætat. 44.

Soc. 25.

Conf. quo-
tid.

Oratio

Charitas. apprimè versatus. Eorum
Angelus. quos morti proximos iuua-
 bat, Angelis Custodibus om-
 ne illud negotium impensius
 commendabat. & visus illi
 adesse aliquando fuit Ange-
 lus, cùm ægro ipse adesset,
 id quod æger de illo nar-
Morbus. rans: *Vidi, aiebat, iuue-*
nem pellucētem, lateris P. Ca-
roli stipatorem: hic mihi hor-
tator fuit, ut P. Caroli moni-
tis parerem promptus; atque
illius ductu proficere impen-
sè contenderem. Somnum
Mortif. breuem carpebat; nec ali-
 ter quàm cinctu ferreo, &
 stellulis aspero ad lumbos
 accinctus: quo eodem cin-
 gulo ad cruentam sui verbe-
 rationem utebatur. Hoc die
 cùm Hurones Christianos ab
 Ethnicis Hiroqueis vexatos
 in tumultu, alios pœnitentiâ

ex-

expiaret, alios igni iam iniectos baptismo ablueret, duobus tribusue globis traiectus est. Iacebat ille iam propinqua morti vicinus, cum con-
 specto Hurone Christiano (qui decem ferè pedū intervallo ab illo diffitus animam agebat) ad eum reptavit, & eum expiavit; mox penes illum triūphalem animā edidit, cum tunc illicò eius caput iratus Hiroquæus barbarus securi gemino ictu impressâ ita confregit, vt cerebrum quoque illi eliserit.

Charitas.

P. Natalis Chabanel, eius socius, breuì post illum, incertum quâ morte, interiit. Dedi de illo plura in mortibus illustribus. Aliqui ab apostata quodam fuisse trucidatum haud ex vano

produnt. Argumentari licet è spolijs, & occasione planè idoneâ ; denique è minis illis quæ ex eius ore auditæ sunt dicentis ; breuè quempiam è Sacerdotibus Christianis manu suâ cædendum.

P. Iulius Cesar Margicus.

P. Sertorius Caputus (vir ille sanctimonix laude vsque ad admirabilitatem celebratus) illi in Philosophia, literarum simul & eximix virtutis magister fuit. Optabat Societatem, vt Indias & martyrij gloriam istic adipisceretur ; cum tam fœcundas earum palmarum Indias esse literæ nunciarent. In India, post alia, Siamensium saluti nauauit operam. ibi ab interprete suo perfido per calumniam accusatus,

*Italus.
in Siam.
incerto
mense.
1630.
ætat. 44.
Soc. 26.*

tus, & occulto veneno fructibus illito peremptus est. Eius corpus ignoti & Angelico vultu ac maiestate conspicui adolescentes circumstare conspecti sunt.

Angelic

Ludovicus Mendius

Missu S. Xaverij in piscariam oram profectus, ibi perquam diligenter operarij boni munus implevit.

Lusitanus

in ora

Piscaria

incerto

menje

Cum autem in pusillū Christianorum gregem, innato in eam quam susceperant religionem odio Ethnici eade miserabili grassarentur, ac templo Christiano ignem circumdarent, blandē illōs rogabat Ludovicus, vt ædi sacræ ac innoxij Christianis parcerent. Hæc agentem Maurus in ceruice, ac in femore vulneravit: mox præci-

1552

Fide

R. 3. sum.

sum illi caput à barbaris
asportatum.

*Anonymi duo Patres,
& alij quatuor.*

*In Salfet-
tis
incerto
mense
1554.*

In Salfettis ad Goam duo
è Societate Patres lapidibus
obrupti sunt ab Ethnicis, &
interfecti: quorum nomina
nobis ignota in libro vitæ
sunt, vt speramus: vti &

1555.

duorum Coadiutorum anony-
morum in Brasilia in odium
fidei peremptorum. Memo-
rantur etiam Patres *Antonius
Fernandus, & Ioannes Bei-
ra*, incertum quo mense, die,
loco in Christi eiusque fidei
odium cæsi.

1556.

*Hispanus.
Mindanai:
13. Dec.
1655.
ætat. 57.
Soc. 24.
Alter
Italus.
ætat. 24.
Soc. 9.*

P. Alexander Lopez.

P. Ioannes Montiel.

Anno 1645. Cachil Cor-
ralatus Mindanai Rex pa-
cem cum Hispanis iuratus
pepigerat, præsentē ac te-
ste

ste P. Alexandro Lopez, qui
 Regnum illud Apostolicis
 sudoribus rigarat; à Corra-
 lato tunc nō nisi *Fratris* no-
 mine appellatus. Huius pacis
 (quam Corralatus variè tur-
 babat) firmandę ergò P. Ale-
 xander, & P. Ioannes Mon-
 tiel (qui anno 1654. Romā
 istuc appulerat) ad Corra-
 latum Manilā ire iussi, om-
 nes itineris comites Sacra-
 mento poenitentię expiaue-
 re; Patre Alexandro varijs
 quā precibus ad Deum su-
 sis, quā voluntarijs corporis
 afflictationibus in rem illam
 arduam comparato. Cū
 verò Alexander, vnā cum
 socio, atque comitibus, flu-
 men (quod iam in Corralati
 Regno erat) ingressi, iter ad
 eum intenderent, sol è cla-
 ro repente obscurus, & in-

Mortif.

maiolem sensim circulum, ut videbatur, increfcens, eruentus apparuit: id quod & Indos Patrum comites, & Corralatum exterruit. Appelli ad Corralatum Patres, dum ille literas aperit, & P. Alexandro suo illi amico *Fratri* etiam nomine honorato, loquitur; Alexander opportunam eam occasionem ratus, blandè sermonem de Christiana religione induxit, cum verbis quàm mollissimis exhortatus, ut rationum momenta pro fide ac baptismo militantia sapienter expenderet, ac in tam veræ, tam necessariæ fidei lucem venire, adeoque baptismo expiari, ne cunctaretur; maximè cum ingrauescens iam ætas curam salutis maturè habendam

es-

Hides.

esse admoneat. Quare ager-
 ret, ac datam in articulis;
 pactionis pacis anno 1645.
 fidem de permittendis, vt
 in suo statu erigantur, Chri-
 stianorum templis liberaret;
 imò ipse quoque fidem illam
 æternæ vitæ adipiscendæ tam
 necessariam complecteretur.

Exarsit ad hæc sibi tam con-
 fidenter dicta Corralatus; &
 elato vocis accentu ferocior:
 dixit; tantum se à Christia-
 na fide abesse, vt ipse prius
 Patres & Hispanos ad Mau-
 rorum sectam sit traductu-
 rus, quàm ab illis ad Chri-
 stiana sacra conuertendus.
 Sed: cum amanter (vt aliàs
 agere cum illo confueuerat)
 pro Christiana religione lam-
 plectenda rationes plures
 adduceret Alexander, &
 explicaret; furenter è sede:

Fides.

R 5 pro-

profilijt Corralatus, minaciter circumspectans & quaerens quidpiam quod in illum posset conijcere: simulque signum dedit cuidam, vt illum è vestigio trucidaret. At ministro illo ecquid Corralatus innueret minimè assecuto, accurrit Regina, quæ aderat, & Regem coniugem amplexu stringens, familiarem, qui illi de cingulo pendeat pugionem, seu aliud quodpiam enchiridion militare, illi adimere nitentur; affirmante Rege, se in eius gratiam illos illicò non trucidasse, qui sibi auctores fuissent suscipiendæ fidei Christianæ: Patri simul comminatus, quòd si vnquam de simili argumento dicere sibi quicquam deinceps auderet, se tam illum, quàm

quàm socium contrucidatu-
rum, instar animalium im-
mundorum. Glorie id reli-
giosis & Christianis esse,
martyrio potiri, dicente
Alexandro; eo ardentius fu-
rens Corralatus, respondit;
breui utrique martyrium mi-
nimè defuturum: eosque in-
de abstrusos abegit. Et ne
longum faciam; Patres non
ita multò post quàm ex au-
lâ celsère, ad Reginam,
seu re vera, seu fraude evo-
cati sunt; & per iter Alexan-
der se in humeris ictum sen-
sit, lanceâque percussus:
atque illicò vnà cum socio à
frequentissima irruentium
Maurorum manu circumda-
ti, eo in loco perempti sunt,
Alexandro clamante; se li-
benter vitam ponere in præ-
dicatione baptismi: ac mox

Crucifixi.
24610.

expirante in amplexibus & osculo eius, quem de pectore eduxerat Crucifixi. Tametsi verò reliqui etiam eorum comites ferè omnes deinde sint casti, hos tamen odio fidei esse trucidatos, & ex ijs liquet quæ dicta sunt; & ex eo quod ipse Corralatus ad Samboangensem Governatorem perscripsit: *Patres illos à Mauris suis Ministris esse morte affectos, quòd eos ad fidem Christianam adducere laborassent; cùm eorum maiores minimè fuissent id genus fidei Sectatores. Patrum corpora Indus quispian Christianus terræ mandavit; quæ ab eodem Indo post mensis integri curriculum exarata, ut in Samboangam mitterentur, sanguine ac vulneribus tam recentibus*

bus

bus purpurea sunt reperta,
quasi tum. primùm fuissent
occisi.

P. Martinus de Aranda

Valdivia.

Perillustri ex Hispanis
domo in Chile natus, litera-
ria aliquid, plus militari di-
sciplinæ studij adhibuit ado-
lescens, dux equitum. An-
no 1592. dum Prætoris mu-
nus pararet capeffere, Linæ
in tirocinio sacræ exercitio-
rum solitudini se tantisper
dare constituit: in qua ubi
altiùs fluxam opum gloriam
introspectit, Societatem se
initurum voti religione fir-
mauit; eamque impetrauit,
sed non ita vt optabat, ad
Coadiutorum officia obeun-
da. Studijs vtcunque per-
functus, ad Ciuncios abiit:
vbi reptabat per asperrima

Hispanus.
apud Eli-
curanos.

14. Dec.

1612.

etate. 51.

Soc. 20.

Vocatio.

Humilitas.

MON.

Charitas.

montium & silvarum, ac per
 aquas non semel. Arauca-
 nis deinde pestilentiae lue
 tabescentibus obsequia sua
 nauavit; quibus charitatis
 officijs multos Christo lucrifecit. Demum ad Elicuræ
 populos cū P. Horatio Vecchio, & Didaco Montalbano missus, tertio die à barbaris neci est datus. Accusabantur, & odio erant Patres, quòd *nova legis seminatores essent; & quòd uxores à Christianis è medio barbarorum acceptæ Christiano ritu sint expiatae* hisce authoribus. Ergò genibus religiosè nixos inuasère sicarij, & clauas ligneas ferreis muricibus amentatas, atque refertas, illorum capitibus illisère; humi iacentes hastis confixère; ceruicibus quoque

Fides.

qu
 at
 di
 te
 A
 ra
 h
 p
 n
 c
 t
 t
 x
 f
 a
 T
 p
 c
 c
 r

que præcisus. Lætissimos, atque fortissimo animo cecidisse affirmat Indus, qui inter cadauera iacebat viuus. Aiunt alia aliorum cadauera ab auibus vorata; trium horum intacta relicta.

P. Horatius Vecchi.

Miti, semper virgine, ac pio erga Dei Matrem ingenio fuit Horatius. Romæ cum inter tirones exerceretur, optatam futurę suę mortis gloriam diuinitus intellexit, diuinã synaxi perceptã.

Anno 1603 in Americam abiit, Limæ Philosophicis Theologicisque disciplinis probè imbutus. Postea in Chile, Christi legem explicuit; demum apud Elicuranos, non nisi Christiano sanguine molliendos, & subigendos ad fidem. Ibi arbori

Italus.

ibid.

14. Dec.

1612.

Atat. 35.

Soc. 15.

Euch.

Cor. lo-
quens.

ri alligatus, dissecto pectore, corde euulso per quartam horæ partē Christū predicauit; id quod de P. Martino Valdiuia etiam affirmatur. Primi eius percussores, ferè post annos 30. conuersi. Antonius Rangelius religiosæ planè virtutis Coadiutor, cum hoc die anni eiusdem aquam hauriret è puteo Cordubæ, dixit; eadem horâ alicubi gentium, longissimè distitarū Nostros in odium fidei cædi, sanguinemque profundere. Cæsus cum his

Didacus Montalbus Coad.

Natus in noua Hispania, arte sarcinator, Socijs Araucici seruiuit. Inde ad Societatem admitti, ac Elicuram cum Patribus proficisci obtinuit. Primus cæsus est, cum

Inactis

ibid.

14. Dec.

1612.

Oratio.

cum in genua se demittens
gratiam à Deo flagitaret ad
mortem fortiter pro illius
gloria oppetendam.

P. Franciscus Buldrinus.

Romæ natus, in Indiam,
deinde in Iaponiam profe-
ctus, dum istic pace frui li-
cuit magno ardore incubuit
in utilitates animarum. In-
tercessit præclaris conatibus
Daifusama, cuius imperio
extorris Macaum deporta-
tus est. Inde clam redux, to-
to ingenio in artes incubuit
quibus & latere posset culta
vario, & prodesse quàm plu-
rimis, idque abundè præsti-
tit vsque ad mortem nobis
incerto loco ac tempore
obitam, inter sacros illos la-
bores, ærumnas, atque pe-
ricula.

*Italius
in Iapo-
nia.
incerto
mense.
1633.
et 58.
Soc. 40.*

P. The-

P. Thomas Hollandus.

*Anglus.
Londini.
22 Dec.
1642.
aet. 42.
aet. 19.*

*B V.**Humilitas.*

*Pia collo-
quia.*

Morum elegantia, ac vir-
tute in placido ingenio ma-
gis gratâ & enitescente fuit
eximius. Puer olim in Audo-
marenfi ephelio cum Sodal-
ium Deiparæ albo esset in-
scriptus, cum duobus alijs
è Parthenio illo coetu in-
præstitutū locum convenie-
bat. Ibi preces ad Cæli Au-
gustam fuisse; habitaque de
illâ pia colloquia. Tum in
eiusdem Virginis honorem
ea humilitatis exercitatio est
inita, ut vicissim alter alte-
rum commonefaceret de er-
ratis, si quidpiam in Socio
advertisset. In Societate
quoque tantâ pollebat gra-
tiâ & eruditione in serendis
diuinis colloquijs, ut confla-
tus è spiritu, & Bibliotheca li-
brorum Spiritualium dicere-
tur.

tu
na
rè
fæ
fla
to
sa
m
ha
pr
tr
A
O
pi
ip
na
de
qu
A
m
ti
ci
vi
M

tur. Cùm iuuenes in Semi-
nario regeret, illos præcla-
rè in spiritu educabat, & per-
sæpè se pro salute illorum,
flagris accipiebat. In Anglia,
totus licèt in Catholicorum
salutem esset intentus, ta-
men dexteritate mirâ se ab
hæreticis tuebatur, alium
pro alio scitè simulans, ci-
tra mendacium. Londini ab
Apostata fidei proditus, 14.
Octobris tentus, postea ca-
pitis damnatus est; Iudice
ipso disertè falso pro tribu-
nali palàm: se nihil criminis
de illo aliud habere quàm
quòd sit Sacerdos Catholicus.
Auditâ capitali sententiâ Tho-
mas lætè respondit: *Deo gra-
tias!* In carcere autem, So-
cios ad *Te Deum laudamus.*
vnâ recitandum inuitauit.
Moriturus, aiebat se esse Ca-
tho-

Mortif.

Fides.

Amer Dei. tholicum Sacerdotem, & Iesu-
 uitam; paratum autem re-
 ligionis causâ pro Deo po-
 nere vel tot vitas quos habe-
 ret capillos in capite, quot-
 que in Oceano essent guttæ,
 ac perfectiones in Deo. Cum
 iam suspendendus esset, clau-
 sit oculos tantisper; ac mox
 apertos in quendam de So-
 cietate istic præsentē conie-
 cit ex inittä pactione; quod
 erat signum eum peccata fa-
 tentem è formula Ecclesiæ
 absoluedi. Tum appensus,
 strangulatus, deiectus è fur-
 cã, & in partes quadrifariam
 sectus est, pro more Anglica-
 no.

Petrus Correa, &

Ioannes Sosa.

lusit.

in Brasl.

24. Dec.

1554.

Soc. 2.

Hos hoc die collocat Stra-
 tius in Menologio; Catalo-
 gus tantum in Decembri po-
 nit.

n
fi
m
L
na
re
ac
de
q
C
q
&
a
ri
st
lo
fe
S
b
d
st
C
re
fu

nit. Correa vir nobilis, Bra-
 silos cum ea quam ductabat
 militum manu capiebat, & ad
 Lusitanorum feruitutem ve-
 nales damnabat. Monitus, *Charitas.*
 resipuit; & Societatem iniit,
 ad eosdem pro cælo capien-
 dos; id quod per annos quin-
 que impensè præstitit, ad
 Carigos vnà cum Sosa co-
 quo Coadiutore profectus,
 & Brasilijs *Doctore eloquentia*
 appellatus. Cervix ei vespere
 lethali vulnere laucia, po-
 stridiè repentè sana, & ocu-
 lorum dolor accerrimus con-
 festim extinctus, precibus
 Sociorum. Homines epulis
 barbaris destinatos clam
 dextrè baptizabat, aquâ è
 strophiole expressâ. Apud
 Carigos cum socio feliciter
 rem gerebat: sed quidam
 fuens libidine (quem ille à
 de-

deuoratorum illum Bra-
 filorum cultro carnario li-
 berârat) qui auulsam à se
 (è ritu legis Christi) pelli-
 cem dolebat, barbaris in
 eos concitatis effecit, vt
 mortem illis consciscerent.
 Ergo Sosam primùm, dein-
 de Corream, vtrumque in
 genua procumbentem, fa-
 gittis interimunt; Christia-
 nis eum lugentibus, & vni-
 cum veritatis interpretem,
 omniumq; Patrem, fratrem,
 amicum dolenter clamanti-
 bus.

Michaël Nacascima

*Iapon.
 in Vrge-
 nio.
 monte.
 25. Dec.
 1628.*

Fides.

Per annos quindecim,
 Patribus seruiens multum
 operæ contulit ad Christia-
 nam rem benè gerendam,
 & ipse quoque Christianos
 erudiuit, adiuuit. Eapro-
 pter captus, fustibus non
 se-

fe
 da
 et
 fu
 gu
 pi
 so
 ib
 te
 ac
 pi
 sta
 te
 ce
 ill
 re
 et
 vo
 ga
 vl
 fe
 ci
 M
 ti

femel vapulauit; & aliquan-
do ex alto in aquas deiectus
est. Supinus, aquâ in os in-
fusâ, & vi rursus cum san-
guine de corpore arctè com-
presso expressâ cruciatus,
soli torrendus expositus,
ibi leni aurâ è cælo aspiran-
te recreatus est. In Virgenio,
ad Nangalachum monte
præalto, & intus igneo in-
star Vesuij, atque bullien-
tes aquas quæ in stagnum
confluunt, effundente, aquis
illis perfusus est. Sunt au-
tem aquæ illæ noxiæ, bestijs
etiam, aibusque illac fortè
volantibus. Si verò illis tin-
gantur humana corpora,
vulneribus doloribusque mi-
serè cruciantur. Hos cru-
ciatus expertus est persæpè
Michaël, etiam per bullien-
tia illa stagna traductus: at-
que

*Mons .
igneus .*

que inter hæc tormenta, cum
Christum ac fidem semper
profiteretur, extinctus est.
Lubet hac occasione hic of-
ferre legendum

Edictum Iaponicum.

*Cardim
Catalogi
pag. 78.*

Toxogunus Imperator,
cōperto Lusitanos Macaën-
ses violare legem toto Iapo-
nico imperio promulgatam,
aduersus legem Dei, *missis*
Macao clam Predicatoribus
Euangelicis, qui inducendo
Iapones ad mutandam Reli-
gionem, susceptà Christiano-
rum lege grauissima admittunt
scelera morte digna. Ad hoc,
eosdem Lusitanos Macaën-
ses annonam, & alia neces-
saria submittere, ac succur-
rere prædictis prædicatori-
bus, & Christianis, qui occul-
tè viuunt in Iaponia, id quod
eadem lege veritum est. Id-

cir-

circò publico edicto Lusitanis omnibus interdicit absolute navigationem & còmercium Iaponiæ sub pœna mortis, & comburendæ navis ac merciũ. Die 4. Augusti 1639.

Hinc liquidò patet, exiliũ, & mortes Christianis apud Iapones odio fidei irrogari.

P. Ignatius Fialho.

In Mogoris imperio cùm secundo successu res fluere viderentur, Rege mortuo, filius, Mahometi æquo tenacior successus est; qui rem Christianam miserè perturbavit, & multos ad vomitum redire coëgit. In ea tempestate P. Ignatius cùm Christianos ad retinendam in suscepta religione còstantiam acriter hortaretur, & Cruci affixi Christi effigiem manu efferens ostentaret, gladijs

*Lusitan⁹.
in Mogorea.*

*incerto
mense
1633.*

Fides.

S plu-

pluribus vulneratus, in opere nobili vitæ finem imposuit.

P. Petrus Andreas de Zamora Novitius.

*Hispanus.
in Philip-
pinis.
28. Dec.
1639.*

Charitas.

In insula Mindanao videbatur semen fidei Christianæ nuper à Marcello Mastrillo iactum bonam messem promittere. P. Petrus Societate iterum impetratâ, in ea secundum tiro, ad eius agri cultivationem destinatus est; quia virtute iam benè maturus. Apud Buhayenses milites egregia de illius sâctimonia fuit opinio, cum suo corpori pessimè faceret, alijs verò quàm optimè facere pro viribus conniteretur, nobili flagrantia charitatis. In omni rerum ad vitam degendam necessariorum penuriâ superabundabat gaudio, & valebat firmus cor-
po-

pore, animo firmior. Nitebatur omni operâ Mahometanos inter & Hispanos amicitiam componere; quò viam aperiret, ad eos Christo sic addicendos. Hoc agentem adorti Mahometani, vulneribus ita confecere, vt tertio post die animam exhalârit.

P. Antonius Sociro.

In Ceilano insula per annos multos Christo militans multos ad eius fidem adduxit. pedes itinera ingentia exantlauit. Magnum in illo fuit orandi studium; incredibilis amor arctissimæ paupertatis. Opinio sanctimonix de illo tam erat peruulgata, vt sinè illo in barbaros mouere Lusitani nollent: dicerentque; Deum ab eo exoratum dare victorias. Siten-

*Lusitan^o.
in Ceilano.
incerto
mense.
1637.
ætat. 61.
Soc 45.*

Oratio.

*Oratio.**Fides.*

ti exercitui aliquando, veluti
 ti nouus Moyſes fuit, quan-
 do fuſis ad Deum precibus
 rupem baculo percuffit, &
 aquam affluētiffimè inde eli-
 cuit. Captus à victoribus
 barbaris, viuus ad eorum
 ducem adductus eſt. At il-
 le indignatus eſt, quòd eum
 non trucidaffent qui fuorum
 Pagodum (idolorum) hostis
 eſſet tam acerbus, tamque
 infeſtus, ac noxius. Eo ve-
 luti ſigno necis dato, adactis
 in eius pectus haftis, cùm in
 genua prolaberetur atque
 oraret, perfoſſus eſt, & ex-
 tinctus.

P. Bernardus Nugueira.

*Aethiops .
 in Regno
 Goiana.
 mense, ac
 die incer-
 to.
 1653.*

Lufitano Patre viro nobili
 Fremong in Æthiopia natus,
 ab Emmanuele Almeida no-
 ſtro diuinis literis egregiè
 imbutus, Alphoñſi Mendez

Pa.

Patriarchæ comes, deinde
 Vicarius, & Rasselę Christos
 in fidei odiũ à nepote Impe-
 ratore sui fratris filio postea
 suspensi confessarius fuit.
 Demũ Societatem impetra-
 vit; & in Regno Tygrè, ac
 deinde in Regno Goiamæ
 Catholicis magno fuit præ-
 sidio. Proditus tandem, ac
 tentus, decreto Catholicis
 qui Romanam fidem desere-
 re nolunt supplicio, suspensus
 est; factis ipsis quoq; Schi-
 smaticis, & Rasselam Chri-
 stos, & P. Bernardum eã quæ
 Romanę fidei cultoribus in-
 fligi solet morte mulctatos.

Fides.

Supplementum.

P. Ioannes Vorthingtonus
 Siue socios regeret, siue
 cum hæreticis, Catholicisue

*Anglus.
 in Angliã.
 25. Ian.
 1652.
 etat. 80ã
 Soc. 55.*

S 3 age-